

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **G. K.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2021, č. j. OAM-500/ZA-ZA11-ZA08-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce podal dne 10. 7. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Žalovaný zamítl jeho žádost jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Gruzie se totiž nachází na českém seznamu bezpečných zemí původu.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

- 2. Žalobce namítl, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem. Nesouhlasí s tím, že nespĺňuje podmínky pro

udělení mezinárodní ochrany, a proto považuje napadené rozhodnutí za nezákonné.

3. Zem svého původu opustil z důvodu strachu z pronásledování osobami, které vystupují proti skupině LGBTI. Žalobcův bratr je homosexuál a před tímto pronásledováním uprchl do Turecka. Žalobce tak má v Gruzii potíže kvůli sexualitě svého bratra. Tuto situaci se pokusil vyřešit tak, že se odstěhoval z rodné vesnice k příbuzným. I mimo svou vesnici však byl napaden, neboť potkal muže, který pocházel ze stejné vesnice jako on. Totéž se mu stalo v Tbilisi, kde se také střetl s lidmi, kteří znali jeho bratra, a proto jej ponižovali a vyvíjeli na něho psychický nátlak.
4. Obrátil se v této věci na policii, ta se však odmítla zabývat jeho případem, protože je rovněž nastavena proti LGBTI osobám. Pokud občanovi Gruzie neposkytne pomoc policie, nemá jiné možnosti, jak se domoci spravedlnosti. Výtka žalovaného, že žalobce svou situaci jinak neřešil, je zcela irrelevantní a ani žalovaný neuvádí, jakým jiným způsobem žalobce mohl svou situaci řešit. Žalovaný se naopak dostatečně nezabýval skutečností, že se žalobce obrátil na policii, kde mu byla odepřena pomoc. Opomenul rovněž skutečnost, že se žalobce snažil řešit své potíže přestěhováním k příbuzným. To však ke zklidnění situace nevedlo.
5. K možnosti vnitřního přesídlení uvedl, že Gruzie je malá země, známé má všude a po celé zemi jsou lidé nepřátelští vůči LGBTI osobám. Tuto skutečnost žalobce dokládá tím, že již byl zasnouben, nicméně rodina jeho snoubenky od svatby ustoupila poté, co se dozvěděla o sexualitě jeho bratra. Postoj Gruzínů potvrzuje také jediný zdroj k posouzení žádosti žalobce, který žalovaný použil. V materiálu *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav - listopad 2020* se uvádí, že některé ze základních ústavních práv a svobod nejsou úřady zaručena dostatečně či rovnoměrně, mj. v případě násilí vůči LGBTI osobám.
6. Obdobný závěr vyplývá také z výroční zprávy Ministerstva zahraničí USA za rok 2020 ze dne 30. 3. 2021. Dle této zprávy veřejný ochránce práv uvedl, že násilí na LGBTI osobách je vážným problémem, na který vláda vhodně nereagovala. LGBTI osoby nadále zažívají systémové násilí, útlak, zneužívání, nesnášenlivost a diskriminaci. Terčem vandalismu a demonstrací proti LGBTI se stala také kancelář Tbilisi Pride. Nenávist vůči LGBTI osobám žalobce dokládá rovněž odkazy na novinové články z českých médií. V nich jsou popsány události, při kterých účastníci shromáždění proti homosexuálům fyzicky napadli novináře a kameramany a poškodili i televizní a rozhlasovou techniku. Zmařili tím konání pochodu za práva LGBTI osob.
7. Z uvedených zpráv žalobce dovozuje skutečnost, že v Gruzii panuje nenávist vůči LGBTI osobám. Na těchto osobách je páčáno násilí, je jim zabránováno shromažďovat se a pořádat pochody. Zdroje odkazují také na nedůvěru příslušníků této skupiny k policii a na její nedostatečné reakce či laxnost při vyšetřování. Žalobce uvedl, že v kontextu těchto informací nelze vyloučit také násilí páchané na rodinných příslušnících LGBTI osob. Gruzie tak nemůže být v jeho případě prohlášena za bezpečnou zemi původu.
8. Žalobce namítl, že se žalovaný vůbec nezabýval problematikou LGBTI osob v Gruzii. Napadené rozhodnutí trpí nedostatkem odůvodnění, proč je Gruzie bezpečnou zemí pro žalobce jakožto blízkého rodinného příslušníka LGBTI osoby. Možnost zamítnutí žádosti jako zcela nedůvodné dle § 16 odst. 2 zákona o azylu nezbavuje správní orgán základních procesních povinností v souladu se správním řádem a zákonem o azylu. Žalovaný však rezignoval na povinnosti, které mu ukládají úvodní ustanovení správního

řádu, a nezhodnotil veškeré okolnosti, které žalobce v řízení sdělil.

9. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného a repliky žalobce

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že se žádostí žalobce odpovědně zabýval a řádně ji posoudil v rozsahu odpovídajícím aplikaci § 16 odst. 2 zákona o azylu, tedy ve vazbě na skutečnost, že ČR považuje Gruzii za bezpečnou zemi původu podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Žalobce neprokázal, že v jeho případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu.
11. Žalobce svou vlast neopustil z relevantních důvodů ve smyslu zákona o azylu. Ani jeho obavy z návratu do Gruzie nelze považovat za opodstatněné dle § 12 a § 14a zákona o azylu. Svou žádost podal z důvodu, že jeho bratr je homosexuál, a proto měl v zemi svého původu problémy a čelil posměškům či agresí. Žalovaný se však s těmito důvody dostatečně vypořádal, protože Gruzii považuje za bezpečnou zemi původu na základě informací o politické situaci a stavu dodržování lidských práv. Žalobce tak má v případě jakýchkoliv problémů možnost využít ochrany kompetentních orgánů. Avšak mimo policie se na jiné státní orgány neobrátil a ani jiným způsobem svou situaci neřešil.
12. K námitce, že žalobce splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany, žalovaný uvedl, že se v případě rozhodnutí o žádosti, která se zamítá jako zjevně nedůvodná, neposuzuje, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu podle § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu. Zároveň je žalovaný přesvědčený, že dostatečně zjistil skutkový stav a pro své rozhodnutí si opatřil aktuální informace o zemi původu. Žalobce se s těmito informacemi mohl seznámit, nicméně při seznámení nic dalšího nepředložil a uvedl, že se s podklady nechce seznámit, neboť vše již řekl.
13. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.
14. Žalobce na tato vyjádření reagoval replikou, ve které nad rámec již uvedeného sdělil, že se žalovaný nevyjádřil ke konkrétním žalobním námitkám a nepracuje se zdroji, které žalobce předložil. Nijak nevyhodnotil současnou situaci ohledně postoje k LGBTI osobám v Gruzii a dopadu na rodinné příslušníky těchto osob. Za zásadní pochybení žalobce považuje, že žalovaný pouze opakuje, že Gruzie je bezpečnou zemí původu, nezasazuje však příběh žalobce do kontextu současné situace v zemi původu. Odkázal také na další novinový článek pojednávající o aktuálním dění v Gruzii. V něm jsou rovněž popsány události, při kterých radikální odpůrci komunity LGBTI fyzicky napadli novináře a kameramany.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.
16. Z předloženého správního spisu plyne, že žalobce požádal dne 10. 7. 2021 o udělení mezinárodní ochrany a důvodnost své žádosti odvíjel od pronásledování osobami, které vystupují proti LGBTI komunitě. Bratr žalobce je homosexuál a v současné době žije

v Turecku, kam musel uprchnout. Žalobce má v Gruzii potíže, neboť jej slovně i fyzicky napadli lidé, kteří znali jeho bratra, a byli obeznámeni se skutečností, že je příslušníkem LGBTI komunity.

17. Žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Učinil tak z následujících důvodů. Uvedl, že žalobce v zemi původu čelil posměškům a byl fyzicky napaden kvůli homosexualitě svého bratra, kterého se zastával. Přestože žalobce vyloučil možnost přestěhování do jiného místa, současně neuvedl, že by měl jakékoliv potíže během pobytu u příbuzných. Ačkoliv žalobce tvrdil, že se po napadení obrátil na policii, jiným způsobem svou situaci neřešil. Žalovaný své závěry podložil zprávou *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav - listopad 2020*, z níž citoval část ohledně možných prostředků ochrany před nečinností či zneužitím pravomoci státních orgánů. Zdůraznil, že žalobce v zemi původu nikdy neměl potíže se státními orgány a nelze tak dojít k závěru, že by stát nebyl schopen či ochoten poskytnout žalobci ochranu a pomoc. Žalobce je přitom povinen dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 7 Azs 187/2004 - 94, učinit kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu poskytuje k ochraně práv a svobod. Žalobce podle žalovaného neprokázal, že Gruzii v jeho případě nelze považovat za bezpečnou zemi původu.
18. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se rozumí *bezpečnou zemí původu* stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a,
 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a
 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
19. Jako zjevně nedůvodná se zamítne žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel přichází ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li, že v jeho případě tento stát za bezpečnou zemi považovat nelze (§ 16 odst. 2 zákona o azylu). Podle § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že pokud jsou tu důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
20. Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí; seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce (§ 86 odst. 4 zákona o azylu).

21. Právě shrnutá úprava obsažená v zákoně o azylu má základ ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Podle bodu 40 preambule procedurální směrnice pokud lze třetí zemi pokládat za bezpečnou zemi původu, měly by mít členské státy možnost označit ji za bezpečnou a vycházet z domněnky, že je pro daného žadatele bezpečná, pokud žadatel neprokáže opak. Z bodu 46 preambule vyplývá, že členské státy se mohou rozhodnout, zda budou posuzovat bezpečnost země původu případ od případu nebo označí země jako bezpečné přijetím seznamu těchto zemí. ČR zvolila druhou z těchto variant (viz výše citovaný § 86 odst. 4 zákona o azylu). Seznam bezpečných zemí původu je obsažen v § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců. Jednou ze zemí nacházejících se na uvedeném seznamu je právě Gruzie.
22. Pokud tedy žadatel pochází z bezpečné země původu, předpokládá se, že jeho žádost o mezinárodní ochranu je nedůvodná, protože mu v zemi původu nehrozí pronásledování ani vážná újma. Tato domněnka je ovšem vyvratitelná. Každý žadatel pocházející z bezpečné země původu musí mít možnost prokázat, že v jeho konkrétním případě by se domněnka bezpečnosti uplatnit neměla. Za tímto účelem musí žadatel prokázat, že právě jemu *„brozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení [...] tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 – 70).
23. Podle žalobce žalovaný řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem. Namítl, že se vůbec nezabýval problematikou LGBTI osob v Gruzii a napadené rozhodnutí trpí nedostatkem odůvodnění, proč je Gruzie bezpečnou zemí pro žalobce jakožto blízkého rodinného příslušníka člena LGBTI komunity.
24. Krajský soud uvedeným žalobním námitkám nepřisvědčil. Předně je třeba uvést, že žalobce ke své žalobě přiložil několik novinových článků z českých médií. Těmito články zamýšlel prokázat homofobní postoj gruzínské společnosti k LGBTI osobám. Krajský soud v posuzované věci neprovedl důkaz navrhovanými novinovými články, neboť je neshledal rozhodnými pro posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. V této věci soud neposuzuje žádost žadatele, který by sám byl příslušníkem sexuální menšiny, vůči níž byly zaměřeny protesty popsané v novinových člancích. Členem LGBTI komunity je žalobcův bratr. I pokud by soud učinil závěr o možném pronásledování sexuálních menšin a absenci ochrany či pomoci gruzínskými státními orgány, samotný žalobce nemůže být tímto jednáním ohrožen do té míry, aby bylo možné uvažovat o pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Krajský soud proto neprovedl důkaz novinovými články, protože skutečnosti, které jimi žalobce navrhoval prokázat, nejsou způsobilé vypovědět nic ke konkrétním problémům, jimž žalobce čelí v zemi původu, a které žalobce tvrdí ve své žádosti a v žalobě. Žalobce není členem menšiny, proti které byly namířeny násilné protesty. V případě žalobce přitom existují způsoby, jak může svou situaci řešit (viz následující část odůvodnění).
25. Tento závěr pak ze stejného důvodu nutně vede také k odmítnutí námítky, že se žalovaný nezabýval problematikou postavení LGBTI osob v Gruzii. V napadeném rozhodnutí nechybí zdůvodnění, proč je v posuzované věci Gruzie bezpečnou zemí pro žalobce jakožto blízkého rodinného příslušníka člena LGBTI komunity. Žalovaný vyložil, že žalobce již dříve vyřešil své problémy přestěhováním do jiného místa. Svou

situaci mohl dále řešit i jinými prostředky, pokud tvrdí, že mu policii nepomohla. Jakkoliv je hodnocení žalovaného stručné, krajský soud se s ním ztotožňuje a zastává názor, že plně vystihuje podstatu posuzované azylové žádosti. Je třeba uvést, že je to žalobce, kdo byl povinen prokázat, že v jeho případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi, nikoliv žalovaný. Současně platí, že v případě institutu bezpečné země původu žalovaný nemá povinnost shromažďovat informace o zemi původu v takovém rozsahu, jako u plného přezkumu žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je tedy plně postačující, pokud ve svém hodnocení využil pouze zprávu *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu*.

26. Žalobcem uváděné důvody by potenciálně mohly nasvědčovat tomu, že by mu v případě návratu do Gruzie mohlo hrozit skutečné nebezpečí vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Hrozba vážné újmy může být důvodem pro udělení doplňkové ochrany i v případech, kdy je jejím původcem soukromá osoba, pokud lze podle § 2 odst. 6 zákona o azylu „prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu“. Z judikatury Nejvyššího správního soudu zároveň vyplývá, že jde-li o původce hrozící vážné újmy z okruhu soukromých osob, musí se postižená osoba obrátit nejprve s žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány v zemi původu, pokud není zjevné, že tyto orgány nejsou schopny či ochotny účinnou ochranu poskytnout (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008 – 57). Je tedy zřejmé, že soukromé osoby lze za původce hrozící vážné újmy považovat pouze tehdy, pokud stát není schopen či ochoten poskytnout ochranu.
27. Je-li určitá země umístěna na seznam bezpečných zemí původu, platí pro ni presumpce dostupnosti vnitřní ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2007, č. j. 4 Azs 195/2006 - 149, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2021, č. j. 41 Az 58/2020 - 52). Samotným označením za bezpečnou zemi původu se tak vytváří domněnka, že v dané zemi existuje možnost využití vnitrostátních prostředků ochrany.
28. Žalobce uvedl, že se obrátil na policii. Ta mu však nepomohla, neboť je také nastavena proti homosexuálům. Krajský soud je toho názoru, že dané tvrzení není způsobilé vyvrátit domněnku dostupnosti účinné vnitřní ochrany pro žalobce. Jedná se o velmi strohé tvrzení, které samo o sobě není způsobilé prokázat, že Gruzie není ve vztahu k žalobci bezpečnou zemí původu. K tomu je nezbytné odkázat na jiné prostředky ochrany, které má žalobce v zemi původu k dispozici dle zprávy *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu*. Občané Gruzie mohou využít řadu legálních prostředků a justičních institucí, jako příklad se uvádí stížnost ke státnímu zastupitelství. Nečinností a zneužitím pravomocí státních orgánů se zabývá úřad ombudsmana, jenž aktivně vystupuje za dodržování lidských práv, a řada nevládních organizací, které mají poskytovat efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců. Na tomto místě soud odkazuje například na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2018, č. j. 7 Azs 90/2018 - 44, ve kterém soud posuzoval případ žadatele pocházejícího z Gruzie, který rovněž nevyhledal následnou alternativní pomoc (zde v souvislosti s tvrzenou šikanou od policie). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o dostupnosti i jiné účinné ochrany s tím, že „[...] v zemi funguje i možnost uplatnění práv občana na různých úrovních, vč. odvolání a přezkumu. Je možné se reálně domáhat prověření postupů policie, v zemi má rovněž poměrně

silné postavení veřejný ochránce práv.“ Žalobce proto neuvedl takové okolnosti, které by vyvracely domněnku, že pro řešení jeho situace v Gruzii není dostupná účinná vnitřní ochrana.

29. Krajský soud nicméně poukazuje zejména na okolnost, že v případě žalobce jsou potenciálními původci vážné újmy lidé, kteří znají jeho bratra, a současně vědí o jeho sexuální orientaci (soukromé osoby ve smyslu § 2 odst. 6 věta druhá zákona o azylu). Žalobce sám ve své žádosti sdělil, že po určitou dobu žil u svých příbuzných a nespojoval s tímto obdobím žádné problematické události. Lze tedy důvodně předpokládat, že pokud by žalobce čelil přetrvávajícím urážkám či násilnostem v místě svého trvalého bydliště, může tyto problémy vyřešit tím, že se přestěhuje na jiné místo. Ačkoliv žalobce tvrdil, že Gruzie je malá země a všude má známé, je nepravděpodobné, že by na území Gruzie neexistovalo místo, kde by nežili lidé mající povědomí o skutečnosti, že bratr žalobce je homosexuál. Krajský soud proto konstatuje, že problémy žalobce spočívající v agresivitě lidí kvůli sexuální orientaci jeho bratra, jsou lokálními problémy, jež lze řešit vnitřním přesídlením v rámci země původu (srov. například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2012, č. j. 2 Azs 29/2011 – 70). Tuto alternativu naznačil již žalovaný v napadeném rozhodnutí.
30. Přitom soud znovu podotýká, že přestože se žalobce stal cílem agresivních projevů odpůrců sexuálních menšin, nemůže se v jeho případě jednat o pronásledování dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Případnou hrozbu vážné újmy přitom může žalobce odvrátit způsobem, který soud předestřel v předchozích odstavcích. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2005, č. j. 5 Azs 125/2005 - 46, smyslem práva na azyl není poskytnutí ochrany před jakýmkoliv negativním jevem v zemi původu. Důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem vymezeny poměrně úzce a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou jak v mezinárodním, tak ve vnitrostátním kontextu uznávána. Žalobcovu situaci přitom za daných skutkových okolností nelze podřadit pod některý z takto vymezených důvodů udělení azylu či doplňkové ochrany.

V. Závěr a náklady řízení

31. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. června 2022

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce